Dosarul nr. 3-4579/2024
2-24120542-12-3-24102024-1

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

26 decembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefier Olga Sușchevici, Ana Roșu

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea de contencios administrativ înaintată de Eduard Balica împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la accesul la informație de interes public, contestarea inacțiunilor furnizării de informații și repararea prejudiciului material și moral,

c o n s t a t ă :

**Pretențiile reclamantului:**

La 22 octombrie 2024, Eduard Balica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la accesul la informație de interes public, contestarea inacțiunilor furnizării de informații și repararea prejudiciului material și moral.

În susţinerea acţiunii a indicat că la data de 29.05.2024 a depus o cerere, înregistrată în cancelaria Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu nr. B-496/24, de acordare a concediului din cont propriu, pentru îngrijirea unui membru bolnav de familie, în baza certificatului medical nr. ***** din 20.05.2024, prevăzut de art. 54 lit. c) din Legea nr. 158/2008, și ulterior, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a emis ordinul cu nr. 1078-p din 03.06.2024 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu”.

La 15.06.2024, adresându-se la medicul de familie, pentru eliberarea medicamentelor compensate pentru ***** și a *****, sora medicală i-a comunicat că, la moment, nu este persoană asigurată și nu poate să-i elibereze rețete pentru medicamentele compensate. Tot atunci, a telefonat la Secția cadre a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, iar la întrebarea, de ce este suspendat statutul său de persoană asigurată în sistemul asigurării obligatorii de asistență

medicală, a primit răspunsul verbal, că așa prevede legislația.

Având dubii la corectitudinea acțiunilor administrației Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, la 13.09.2024 prin intermediul poștei electronice cancelaria@ansa.gov.md, a depus cererea înregistrată cu nr. B-935/24, la care nu a primit niciun răspuns.

Reclamantul a menționat că Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a încălcat prevederile art. 6, 13 alin. (1) și (2), 19 alin. (1) și (2) ale Legii privind accesul la informațiile de interes public nr. 148 din 09.06.2023.

În temeiul art. 25-29 ale Legii privind accesul la informațiile de interes public nr. 148 din 09.06.2023, art. 17, 20, 64, 189, 211-212 Cod administrativ, reclamantul Eduard Balica a solicitat:

- obligarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor transmiterea răspunsului la cererea înregistrată cu nr. B-935/24 din 13.09.2024;

- repararea prejudiciului moral, prin încasarea în formă bănească în mărime de 10 000 de lei, pentru încălcarea drepturilor de acces la informație din contul Șefului Direcției managementul resurselor umane, dlui Eduard Andrușca;

- repararea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată, prin încasarea în formă bănească în mărime de 10 000 de lei din contul Șefului Direcției managementul resurselor umane, dlui Eduard Andrușca.

**Obiecțiile pârâtului:**

Autoritatea publică pârâtă, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, prin referința depusă la 07 noiembrie 2024, a apreciat cererea de chemare în judecată susceptibilă de a fi respinsă, având în vedere următoarele considerente.

La 13 septembrie 2024, a fost înregistrată, în secretariatul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, cererea nr. B-935/24, înaintată de Balica Eduard, prin care ultimul a solicitat explicarea temeiului legal al suspendării statutului său de persoană asigurată în cadrul sistemului de asigurări obligatorii de asistență medicală.

În acest context, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a conchis obiectul cererii, ca având caracter specific, vizând, exclusiv, situația individuală a reclamantului, afectând direct drepturile și obligațiile sale în calitate de persoană asigurată.

Reprezentantul autorității publice pârâte a relatat că potrivit Codului administrativ, procedura de examinare a cererilor administrative urmează să fie realizată în funcție de interesele individuale ale solicitanților, cererea reclamantului nefiind destinată unui interes general și nu are implicații pentru publicul larg, ci doar pentru situația sa particulară.

Reprezentantul autorității publice pârâte a invocat art. 13 alin. (1) din Legea privind accesul la informațiile de interes public nr. 148 din 09.06.2023, care

prevede că doar informațiile care au o semnificație generală pentru public pot fi clasificate ca având un interes public. Așadar, orice persoană fizică sau juridică are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public.

La caz, reprezentantul autorității publice pârâte a apreciat că cererea formulată de reclamant nu corespunde criteriilor prevăzute de legislația menționată pentru a fi considerată informație de interes public, dat fiind că se axează strict pe obținerea unor detalii care țin de statutul său de persoană asigurată în sistemul de asigurare medicală obligatorie.

Reprezentantul autorității publice pârâte a remarcat că Codul administrativ reglementează procedurile și termenele aplicabile cererilor și petițiilor care vizează interesul individual al solicitanților.

În acest caz, având în vedere că cererea reclamantului viza o problemă individuală, respectiv suspendarea statutului de persoană asigurată, aplicarea normelor Codului administrativ a fost justificată şi adecvată. Dat fiind faptul că cererea reclamantului se referă exclusiv la un interes individual, examinarea acesteia, în baza Codului administrativ, și emiterea răspunsului, în termenul legal, constituie o aplicare corectă și legală a prevederilor în vigoare.

Reprezentantul autorității publice pârâte a subliniat că la 11 octombrie 2024, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a emis un răspuns oficial, prin scrisoarea cu nr. 19-5402, informându-l pe dl Balica Eduard cu privire la rezultatul examinării cererii sale. De asemenea, i-a fost oferită informația necesară privind modalitățile de contestare, în cazul în care acesta ar fi nesatisfăcut de răspunsul primit. Răspunsul a fost transmis și recepționat de reclamant la data de 25 octombrie 2024, fapt confirmat prin avizul de recepție, semnat de Eduard Balica. Prin urmare, afirmația reclamantului, conform căreia Agenția nu a eliberat răspuns la cerere, este nefondată şi reprezintă o tentativă de a induce în eroare instanța de judecată.

Așadar, reprezentantul autorității publice pârâte, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată, întrucât aceasta nu constituie o cerere de acces la informații de interes public în sensul Legii privind accesul la informațiile de interes public nr. 148 din 09.06.2023, ci reprezintă o solicitare de informații strict personale, iar aplicarea normelor Codului administrativ a fost adecvată, precum și emiterea răspunsului, în termen de 30 de zile.

În ședința de judecată, în urma discuţiei juridice, reclamantul Eduard Balica a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia, cu obligarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor să îi dea un răspuns la cererea înaintată, a solicitat și recuperarea prejudiciului material și moral care i-a fost cauzat. Totodată, nu a avut nicio completare la acțiune.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor - Olga Mocan a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, deoarece reclamantul a confirmat că a recepționat răspunsul, iar încasarea prejudiciului este nefondată și neîntemeiată, mai ales că se solicită de la o persoană fizică, nefiind probat în niciun fel.

**Aprecierea instanței:**

Audiind participanții la proces, studiind actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, dar pasibilă respingerii din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităţilor publice administrative şi ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligațiile participanților în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ. (2) Anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Potrivit art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În sensul art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacțiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

În conformitate cu art. 207 din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părţi, cu același obiect şi pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleași părţi, cu același obiect şi pe aceleași temeiuri de drept sau că între părţi s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleași părţi, cu același obiect şi pe aceleași temeiuri de drept;

d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art. 208;

g) acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) şi (2) şi art. 212 alin. (1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

- prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;
- competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
- respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
- respectarea procedurii prealabile;
- respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
- prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei, s-a constatat că la 29.05.2024, reclamantul a depus cererea nr. B-496/24, privind acordarea concediului suplimentar neplătit, pentru îngrijirea unui membru bolnav de familie, anexând certificatul medical nr. ***** din

20.05.2024.

Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a emis ordinul cu nr.1078-p din 03.06.2024 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu”.

La 13.09.2024, prin intermediul poștei electronice cancelaria@ansa.gov.md, a adresat Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor o cerere, care a fost înregistrată cu nr. B-935/24, prin care a solicitat explicarea motivului legal de suspendare a statutului său de persoană asigurată în sistemul asigurării obligatorii de asistenţă medicală.

Invocând nerecepționarea răspunsului la cererea sus menționată, reclamantul Eduard Balica, la 22 octombrie 2024, s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu prevederile art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Astfel, competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În continuare, conform art. 25 alin. (1) din Legea privind accesul la informațiile de interes public nr. 148 din 09 iunie 2023, orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanţa de judecată orice acţiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi. Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la caz, respectarea procedurii prealabile nu se impune.

Art. 25 alin. (3) din Legea privind accesul la informațiile de interes public nr. 148 din 09 iunie 2023, prevede că acțiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul

prevăzut la art. 19, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului.

Așa cum a fost statuat supra, cererea reclamantului privind furnizarea informației a fost înregistrată cu nr. B-935/24 la 13.09.2024, de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

Ținând cont de circumstanțele constatate, raportate la prevederile legale enunțate, instanța de judecată conchide că acțiunea reclamantului este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege.

Din raționamentele expuse supra, instanța de judecată constată cu certitudine că reclamantul a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Așadar, din materialele cauzei, se atestă că la 13.09.2024, prin intermediul poștei electronice, a remis Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor o cererea nr. B-935/24.

La 22 octombrie 2024, reclamantul a înaintat acțiunea împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la accesul la informație.

Totodată, din materialele dosarului, se atestă că la 11 octombrie 2024, autoritatea publică pârâtă, prin scrisoarea nr. 19-5402 a răspuns cererii reclamantului, copia răspunsului fiind prezentat personal de reclamant prin cererea de anexare a înscrisurilor din 29.11.2024 (f.d. 29-30).

De altfel, răspunsul nr. 19-5402 la cererea reclamantului a fost expediat de către Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor la data de 11.10.2024 şi recepționat de reclamant la data de 25 octombrie 2024, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8020413497AS (f.d. 4 - dosar administrativ).

În conformitate cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În corespundere cu art. 9 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, prin petiţie, în sensul prezentului cod, se înțelege orice cerere, sesizare sau propunere adresată unei autorități publice de către o persoană fizică sau juridică. Prin cerere se solicită emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operațiuni administrative.

Conform art. 14 din Codul administrativ, actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real. Sunt acte reale, în special, informațiile, avertizările sau recomandările autorităţilor publice şi acţiunile întreprinse de acestea. În măsura

în care prevederile prezentului cod nu conțin reglementări imperative, în privința actelor reale se aplică corespunzător dispozițiile referitoare la actele administrative individuale, dacă acest lucru nu este exclus în baza diferențelor dintre actul administrativ individual şi actul real.

În conformitate cu prevederile art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În temeiul art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Este esențial că dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic.

O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În aceeași ordine de idei, conform art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În temeiul art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanţa de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanţa de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu art. 225 din Codul administrativ, instanța de judecată nu

este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Articolul 34 din Constituția Republicii Moldova, prevede expres că dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

În conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind interpretarea art. 34 din Constituție, dreptul de acces la informațiile de interes public are dublă natură, implicând atât dreptul de a solicita, cât și dreptul de a primi informații.

Judecătorul remarcă faptul că dreptul de acces la informațiile publice este garantat pentru toate persoanele fizice și juridice, fără nici o formă de discriminare bazată, de exemplu, pe cetățenie, reședință sau natură juridică.

Conform art. 3 lit. a) din Legea privind accesul la informațiile de interes public nr. 148 din 09 iunie 2023, asigurarea accesului la informațiile de interes public se bazează pe principiul oferirii informațiilor de interes public - toate informațiile deținute de furnizorii de informații se prezumă a fi publice.

În sensul art. 4 din aceiași lege, informații de interes public sunt toate informațiile deținute de furnizorii de informații, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).

În concordanță cu art. 13 din Legea privind accesul la informațiile de interes public, orice persoană fizică sau juridică are dreptul să solicite şi să obțină informații de interes public în condiţiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public. Furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condiţiile legii. Prevederile Codului administrativ se aplică numai în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

Din perspectiva Legii privind accesul la informațiile de interes public, este important ca răspunsul să fie interconectat direct cu întrebarea, iar informația solicitată să fie comunicată necondiționat și în termen. De asemenea, obiectul cererii de furnizare a informațiilor trebuie să fie cert, concret și individualizat, nicidecum dedus sau presupus ori general.

La caz, instanţa de judecată constată că informația a fost prezentată de către partea pârâtă într-o manieră explicită, inserând toate detaliile ce interesează solicitantul, iar alegațiile reclamantului precum că nu a primit răspuns la solicitarea

sa, sunt neîntemeiate.

La acest se impune a reitera că, însuși, reclamantul Eduard Balica, prin cererea de anexare a înscrisurilor din 29.11.2024, a prezentat instanţei de judecată răspunsul nr. 19-5402 din 11.10.2024 la cererea sa cu nr. B-935/24 din 13.09.2024, iar în cadrul şedinţei de judecată a recunoscut că a recepționat răspunsul, însă nu a fost de acord cu conţinutul acestuia.

Prin urmare, reținând circumstanțele supra redate, pârâtului nu-i poate fi imputată încălcarea dreptului de acces la informație.

În această ordine de idei, instanța de judecată, nu constată careva încălcări admise de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor la emiterea răspunsului în privința căruia reclamantul își manifestă dezacordul, ori, cerere reclamantului de furnizare a informației a fost satisfăcută pe deplin, fiindu-i puse la dispoziție informația deținută de posesorul informației.

La fel, instanța de judecată va concluziona asupra faptului că, necorespunderea răspunsului dat de către autoritate, cu așteptările reclamantului, nu poate constitui drept motiv pentru argumentarea pretențiilor invocate în privința acesteia.

Totodată, conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, nu poate fi pus în discuție, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv, autorității publice competente.

În consecință, instanța de judecată concluzionează că, argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să confirme încălcarea dreptului de acces la informație a reclamantului prin emiterea răspunsului Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, mai ales că reclamantul pretinde că nu a primit răspuns la cerere, solicitând obligarea autorității emitente în vederea furnizării informației, potrivit cererii din 13 septembrie 2024, ori, de către autoritatea pârâtă i-a fost furnizată informația.

De asemenea, instanța de judecată învederează că Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor și-a exercitat dreptul discreționar la emiterea răspunsului nominalizat, conform competenței, în limite legale, și conform scopului acordat prin lege, motiv pentru care, temeiuri de admitere a acțiunii formulate nu au fost determinate.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Așadar, instanța concluzionează asupra netemeiniciei acțiunii înaintate de Eduard Balica împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu

privire la accesul la informație de interes public.

Cu referire la pretențiile reclamantului privind repararea prejudiciului moral și material în mărime, a câte 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 26 alin. (5) din Legea privind accesul la informațiile de interes public nr. 148 din 09.06.2023, reclamanții au dreptul de a solicita și repararea prejudiciului material și/sau moral.

Conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 94 alin (1) al Codului de procedura civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Ținând cont de faptul că acțiunea reclamantului a fost respinsă în întregime, instanța de judecată va respinge şi pretențiile ultimului cu privire la repararea prejudiciului moral și material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe cale de consecință, judecătorul conchide că acțiunea înaintată de Eduard Balica împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la accesul la informație de interes public, contestarea inacțiunilor furnizării de informații și repararea prejudiciului material și moral, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), 232 din Codul administrativ, art. 236-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea de contencios administrativ înaintată de Eduard Balica împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la accesul la informație de interes public, contestarea inacțiunilor furnizării de informații și repararea prejudiciului material și moral, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecător Rodica

Nicula